

Leikarafelagið og
 "Gríma".
 Norðurlandahúsið:
 Oliver Twist, eftir
 Charles Dickens
 Umsett:
 Malan Johannesen
 Leikstjóri:
 Peter Snickars
 Pallmynd og búnað:
 Edward Fuglø
 Ljóssetan:
 Zacharias Guttesen

Oliver Twist

- ein gáva frá „Grímu“ til börnini

Tað er ótrúligt, so nógvar ymskar pallmyndir hava verið gjørdar í Norðurlandahúsinum gjøgnum árini.

Tað er sum við manninum hjá konuni, sum dámdi so væl at ummøblera at hann ongantið visti, hvar sofan stóð, tá hann fór inn í stovuna.

Við røttum kann sigast tað sama um leikpallin, nú sjónleikurin „Oliver Twist“ verður frumsýndur í kvøld.

Tá tú stigur inn í stóru salin, er pallurin gjørdur framvið salinum, soleiðis, at áskoðararnir venda síðuna til vanligu pallin.

A henda hátt verður áskoðarin fýrdur inn í heimin og umhvørvið hjá neyðardýrunum í fátækabýlingi í London: í brotsmannaborgina hjá Fagin einastaðni, rættarsalin aðrastaðni, og inn í stovuna hjá múgvandi fólki eitt triða stað, o.s.fr..

Sjónleikur er gykl, og tað sum alt snýr seg um hjá leikararunum, er, at fáa áskoðaran at taka tað til sín, sum fer fram á pallinum, og at gera tað so livandi og veruligt sum til ber.

Bert hugaheimurin hjá tí einstaka ræður, men tá fyrri-reikingararbeiðið er so væl fráfarit, sum her, er bert hjá áskoðarunum at seta seg væl til rættis og lata seg fóra inn í tann heimin, sum leikararnir bjóða okkum.

Sjónleikurin Oliver Twist er lættur, hóast syrgiligu umstøðurnar - ja, so lættur, at koreografiin við hvørt er sum hjá ballettdansarum.

Vit hitta foreldraleysa Oliver Twist (Annfinnur H. Jacobsen), sum við leikbyrjan er rímdur frá einum líkistusiðni, har hann hevur búð. Hann flýggjaði, tí hann ikki fekk nóg mikið at eta.

Á gøtuni hittir Oliver Skalkin (Riu Tórgarð), sum bjóðar honum at koma við sær heim til Fagin, brotsmannavasta (Egi Dam).

Flest øll hava sum børn onkusvegna hoyrt, lisið ella sæð leikmyndir um Oliver Twist, henda góðvarna, fitta drongin, sum fullkomiliga sakleysur kemur sær upp í brotsmannalið í London, har „ónðskapur er sterkasta kensla“, sum frásøgugylkarin (Hanus Johansen) so fráligt lýsir, tá hann leiðir áskoðaran frá einum søgubroti til annað.

Sum vanligt er í ævintýraheiminum, so skal Oliver Twist ígjørgnum nógvar skakandi hendingar og ræðuleikar, aðrenn hann at enda finnur aftur og beint, og sleppur úr brotsmannaliði Fagins.

Skaldsøgan hjá Dickens um Oliver Twist er eingin

lættisoppur, og hóast vit vita, at hetta bert er spæl, so er veruleikin, at nógvar børn hava eins vánaligar umstøður í London í dag, sum á døgum Oliver Twist.

Tey mugu í dag eins og

Tað eru eisini altíð nakrir, sum duga betur enn onnur at yvirleva á lívsins skuggasíðu, og teir ganga á odda.

Har tað áður vóru slíkir sum Fagin, brotsmannakongurinn, sum aldi upp veruleys børn og ung til sitt brotsmannalið, átaka t.d. í

dag rúsevnisbaróna henda leiklutin. Teir fáa onnur at gera tað skitna arbeiðið fyrri seg.

Uppsetingin og tulkningin av hesum kenda, óndsinn-aða, og harðrenda heimi er ræðandi. Myndin av at øll noyðast at tola Fagin og

hansara fylgisveinar, er framúr góð.

Serliga er leikluturin Fagin, sum Egi Dam spælir, framúr góður. Egi Dam spælir eins sleiskur, óndur og harðrendur/undirbrotligur, sum hesin leiklutur skal lýsast.

Hansara lívsfilosofi er helst, at ert tú nóg óndur og svikaligur, so torir eingin at seta seg upp ímóti tær.

Fagin hjá Egi Dam minnir meg um eina blyantstekning, sum eg einaferð havi sæð av einum nískum, sleiskum gnomi, ið broytist til harðrendasta svikjara og revsara.

Tað kennist sum ein lætti, tá Bill Sikes (Jákup Veyhe) kemur inn til Fagin, og tað hómost, at hann ikki at ræðist hetta ódýrið.

Nógvar skakandi hendingar eru í leikinum, sum gongur við rúkandi ferð.

Kortini tóktist tað ikki sum tað nervaði tey 150 skúlabørnini í 1. flokki, sum við lærarum vóru boðin við til eina av seinastu sýningunum aðrenn frumsýningina í kvøld. Børnini sótu sum á nálm, og ongantið áður havi eg upplivað, at børn hava sitið still so leingi.

Ivaleyrt er orsøkin, at spælið er so hugtakandi, men børnini kenna seg helst tryggari, sum tey fylgjast við tilkomnum til henda leikin.

Annfinnur H. Jacobsen er fýrdur sjónleikari. Hann er Oliver Twist á pallinum, hesin góðvarni, purluti, fitti 12 ára gamli drongurinn, sum annaðhvørt er neyðstaddur móður- og faðirleysingur, og smádrongur at tí betra slagnum í finum klæðum.

Súsanna Tórgarð spælir Nancy, sum ein noyðist at vera mamma fyrri at lýsa. Hon roynir at gera upp við Fagin, tá hann ger av, at Oliver Twist skal takst upp í brotsmannaliðið.

Flestu leikararnir hava fleiri leiklutir, og her smæddist Jákup Veyhe ikki burtur. Serliga í einum leikluti, har hann líkist figuri, ið ikki kann koppa, var so livandi og stuttligur fráfarin, at tað ikki stóð aftanfyrir lósum Mr. Beens, tá hann er best.

Annar skemtiligan og speiligan leiklut hevur Hans Tórgarð, tá hann í rættinum skal bera í bótufloka fyrri Oliver Twist, tá hesin verður settur fyrri dómáran. Soleiðis kundi verið hildið fram at rekka upp, men rættast er at lata áskoðaran sjálfan døma, við at fara í Norðurlandahúsið at siggja sjónleikin.

Leikurin verður framfýrdur til 12. oktober. Higar eru nógvar atgongumerki seld, og tí ræður helst um at skunda sær.

Leikararnir fara ikki at ferðast við leikinum hesaferð, av tí at tað ikki ber til at flyta pallmyndina.

Av sonnum ein mergjandi føðingardagsgáva til børnini frá „Grímu“, sum mest av øllum hevur tilgøðasæð börnini í sínum virki hesi 20 árin, bólkurin hevur verið til.

Dagny Joensen